

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3211/2022
07.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Петровић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ Београд, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 194/22 од 11.03.2022. године, у седници већа одржаној 07. децембра 2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 194/22 од 11.03.2022. године.

Образложење

Први основни суд у Београду је донео пресуду 14П1 404/20 дана 16.09.2021. године, којом је одбио тужбени захтев тужиоца да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 22.11.2019. године, као незаконито и да суд обавезе туженог да тужиоца врати на рад, те је обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 194/20 од 11.03.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио наведену првостепену пресуду, те је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио дозвољену и благовремену ревизију, којом пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. и члана 396. став 1. Закона о парничном поступку, учињене пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011...10/2023) и закључио да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, те без битних повреда одредаба парничног поступка на коју указује ревидент. Другостепени суд је пресуду засновао на чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда који је ценио изведене доказе, те у поступку пред другостепеним судом није могла бити учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 8. Закона о парничном поступку. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. Закона о парничном поступку. Другостепени суд пресуду није образлагао детаљно, према одредби члана 396. став 2. Закона о парничном поступку, а у образложењу побијане пресуде дао је оцену жалбених навода који су од значаја за одлуку о захтевима стављеним у поступку и одлучио у потпуности правилном применом одредаба материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по основу уговора о раду од 22.08.2002. године на пословима радника у погону ..., на неодређено време. Дана 19.07.2017. године, тужени је донео решење о изрицању мере новчане казне уместо отказа уговора о раду услед доласка тужиоца на рад под дејством алкохола. Након тога, дана 07.10.2019. године, тужени је донео решење о изрицању мере и опомене са најавом отказа уговора о раду тужиоцу због повреде радне дисциплине утврђене чланом 179. став 3. тачка 4. Закона о раду и члана 69. тачка 4. Колективног уговора туженог, и повреде одредаба уговора о раду, члана 8. став 1. алинеја 11. и повреде радне дисциплине утврђене чланом 14. став 1. алинеја 10. и алинеја 18. Одређено је да, ако тужилац у наредном року од 6 месеци од дана достављања решења учини исту повреду радне обавезе или непоштовања радне дисциплине наведене у решењу, послодавац ће отказати уговор о раду без поновног упозорења из члана 180. Закона о раду. Према образложењу тог решења код тужиоца је дана 28.06.2019. године, утврђена недозвољена садржина алкохола у крви и утврђено је да је 17.09.2019. године тужиоцу достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду. Након тога, дана 12.11.2019. године одржана је едукација запослених о утицају алкохола и психоактивних супстанци на радну способност и тужиоцу је понуђено лечење од алкохолизма уз помоћ стручних лица туженог, што је тужилац одбио. Даље је утврђено да је тужилац дана 15.11.2019. године имао 0,35% алкохола у крви што је констатовано записником о резултатима провере алкохолисаности радника, који записник је тужилац потписао, те је тужиоцу отказан уговор о раду. Према образложењу решења о отказу уговора о раду број ... од 22.11.2019. године, које се побија тужбом, тужиоцу је отказан уговор о раду, и сви закључени анекси, због тога што је тужилац дана 15.11.2019. године у току радног времена на радном месту био под дејством алкохола и тиме учинио повреду радне дисциплине утврђене чланом 179. став 3. тачка 4. Закона о раду и чланом 69. тачка 4. Колективног уговора туженог, и повреде одредаба члана 8. став 1. алинеја 11. уговора о раду, као и повреду радне дисциплине утврђене чланом 14. став 1. алинеја 10. и алинеја 18. У образложењу решења наведено је да је тужиоцу уручено решење о изрицању мере опомене са најавом о отказу, број ... од 07.10.2019. године, те како је тужилац већ под мером за непоштовање радне дисциплине са најавом отказа због истоветног непридржавања радне дисциплине које је поново учинио 15.11.2019. године, у периоду краћем од 6 месеци од уручене опомене, није му уручено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду. Садржана је поука да запослени има право да у року од 60 дана од дана достављања решења покрене спор пред надлежним судом, у ком року је тужилац и

поднео тужбу. У исказу пред судом тужилац је потврдио да је 15.11.2019. године био на радном месту и да је био под дејством алкохола.

Код овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили захтев тужиоца за поништај решења туженог о отказу уговора о раду број ... од 22.11.2019. године и захтев за реинтеграцију тужиоца, налазећи да је наступио основ за отказ уговора о раду, с обзиром да је утврђено да тужилац тиме што је био под дејством алкохола на радном месту јесте учинио повреду радне дисциплине која му је побијаним решењем туженог стављена на терет. Посебно првостепени суд истиче да тужилац током поступка није имао доказни предлог у прилог томе да евентуално утврђено присуство алкохола у крви није имало односно није могло да има утицај на обављање посла.

Врховни суд налази да се неосновано ревизијом указује да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право приликом одлучивања о законитости одлуке туженог.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005 ... 95/2018 – аутентично тумачење) одређено је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, која има или може да има утицај на обављање посла, а у тачки 8. ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 69. став 1. тачка 4. Колективног уговора туженог („Службени лист Града Београда“ број 95/18) прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то због доласка на рад под дејством алкохола и других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла. Одредбом члана 8. став 1. алинеја 11. уговора о раду тужиоца одређено је да је запослени обавезан да не конзумира алкохол умањујући своју радну способност. Одредбом члана 14. став 1. уговорено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радне способности запосленог, његово понашање и потребе послодавца, као и у случајевима доласка на рад у напитом стању или употребе алкохола или другог наркотичког средства за време рада више пута у току месеца (алинеја 10.) као и случају непоштовања радне дисциплине (алинеја 18.).

У конкретном случају нижестепени судови су утврдили да је тужилац решењем од 07.10.2019. године, чију законитост није побијао, упозорен на то да ће му бити отказан уговор о раду ако у року од шест месеци учини исту повреду радне обавезе или непоштовање радне дисциплине, те су утврдили да је тужилац у том периоду конзумирао алкохол, односно да је дана 15.11.2019. године био под дејством алкохола на радном месту. Имајући ово у виду, судови основано закључују да тужилац јесте учинио повреду радне дисциплине која му је наведеним решењем стављена на терет, а која је као отказни разлог предвиђена општим актима послодавца, као и уговором о раду који је тужилац закључио са туженим, па је наступио основ за отказ уговора о

раду, прописан одредбом члана 179. став 3. тачка 4. и 8. Закона о раду. С обзиром да је тужиоцу законито престао радни однос, нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду за враћање тужиоца на рад.

Надаље, супротно наводима ревизије, код околности да је тужилац упозорен на последице исте повреде радне обавезе односно непоштовања радне дисциплине, те код чињенице да је утицај алкохола на психофизичке способности човека, па самим тим и на радну способност, опште позната чињеница и послодавац има право да забрани запосленима да буду под дејством алкохола док су на радном месту због спречавања ризика смањења радне способности запосленог, као и спречавања вишеструког штетног дејства на здравље запослених, сигурност и радни учинак, то се узрочно-последична веза између конзумирања алкохола и умањења радне способности у конкретној ситуацији претпоставља. Стога је на тужиоцу био терет доказивања да нађена количина алкохола у крви није утицала нити је могла утицати на његову радну способност и да није поновио повреду радне дисциплине. Како тужилац у току поступка није имао доказне предлоге у том правцу, то је правилан закључак нижестепених судова да је у конкретном случају учињена повреда радне дисциплине односно да је решење о отказу законито.

Нису од утицаја на доношење другачије одлуке ни наводи ревизије у погледу поштовања процедуре достављања решења о отказу, имајући у виду да је решење о отказу уговора о раду, поред објављивања на огласној табли, достављено и лично тужиоцу.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић